

fige, at det selvfølgelig ikke har forundret mig, at dette Lovforslag har mødt Velvilje fra alle Sider; det har jeg ment var en Selvfølge. — Til det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds (Breinholt-Bandborg) skal jeg bemærke, at naar han kaldte mig en udpræget Modstander af Lovforslaget, saa forholder det sig slet ikke rigtigt. Jeg sagde tværtimod i Gaar, at jeg er en Ven af selve Tanken i dette Lovforslag og vilde gerne se det fremmet. Kun var jeg imod Princippet om Fordelingen af Byrderne og mod, at de, der stode uden for Organisationerne, skulde fritages for disse Byrder. Det var det, jeg særlig antede over. — Jeg skal indbrømme, at det i Grunden ikke har forundret mig, at der fra de øvrige Taleres Side ikke er blevet lagt særlig Vægt paa den Modstand, jeg rejste med Hensyn til Fordelingen. Lovforslaget gaar jo ud fra, at det er Industrien, der skal begyndes med, og den lader til efter alle Taleres Mening at være en udmærket god Malfeto, som det ærede Medlem for 8de Kreds sagde, at være i Stand til at kunne bære de Byrder, der blive lagte over paa den; den højtærede Minister mente ogsaa, at det skulde være Tilfældet. Det maa jo være en Gæde for Industrien, at alle have saa god Tro til, at den vil være i Stand til, paa samme Tid som alle andre Erhverv erklære sig ude af Stand til at bære Byrder i nogen som helst Retning, ikke alene uden Tilskud at bære de Byrder, den har, men ogsaa tage ny paa sig. Det er det, jeg i al Beskedenhed har villet tillade mig at nedlægge en bestemt Protest imod; jeg tror ikke, at det er Tilfældet. Og naar den højtærede Minister mener, at Storindustrien lever under saa gode og saa lykkelige Vilkaar, at den i hvert Fald sagtens kan bære denne Byrde, skal jeg dertil sige, at man er ved Undersøgelserne i Toldkommissionen kommen til modfattede Erfaringer. Dertil kommer saa, at det ikke er Storindustrien, der rammes her, nej, tværtimod. De Sag, der ere betegnede som farlige, ere ogsaa mindre Haandværk, og her maa de Herrer vel lægge Mærke til, at mange af disse Arbejdsgivere ere ringere stillede end Arbejderne, og der bliver nu her lagt en forøget Byrde paa dem. Det passer ikke godt, efter som Forholdene have udviklet sig.

De ærede Medlemmer, der have givet dette Lovforslag deres Tilslutning, have alle mere eller mindre haft nogle Anker mod det. Det ærede 5te longevalgte Medlem (Carstensen), der talte i Gaar, var saa begejstret for dette Forslag og sagde, at lignende Love havde vakt Tilfredshed ogsaa i Udlandet. Jeg maa dog hertil bemærke,

at jeg fra anden Side har hørt det modsatte, i hvert Fald fra enkelte Lande. Det ærede Medlem betonedede, at det Princip, at det er de farlige Erhverv, der skulle bære Byrderne, er fuldstændig korrekt. Men samtidig sagde det ærede Medlem, hvis Hjerte banker saa varmt for Sømandsstanden, at der ikke var Tale om, at den kunde komme ind under dette Lovforslag. Jeg vil nu sige til det ærede Medlem, at naar han egentlig tænker paa, at Industriens farlige Erhverv selv skulle bære de Byrder, der følge af dette, maa den logiske Følge være, at Sømandsstanden ogsaa maa bære de Byrder, der følge af dette farlige Erhverv, og jeg tvivler om, at han vil gaa med dertil.

Endelig kommer den anden Uoverensstemmelse, og den er ikke nogen af de ærede Talere gaaet ind paa; det er den, at det kun er de professionelle Arbejdsgivere, der paalægges denne Byrde, hvorimod den, der enden at være Mester beskæftiger Arbejdere, er fritaget for den. Jeg vil spørge det ærede longevalgte Medlem, som jeg ved interesserer sig saa varmt for Sømandsstanden, om han vel vilde finde det rigtigt, at man vilde paalægge de professionelle Arbejdsgivere i Sømandsstanden, dem, der besørge Person- og Godsstrafik, at lade deres Arbejdere om Bord forsikre, samtlig med at man lader dem, der ikke ere professionelle Arbejdsgivere, dem, der kun benytte Arbejdere om Bord til Hylsejladts eller Kapsejladts, gaa fuldstændig fri for en saadan Forpligtelse. Akkurat saaledes er det, vi stille Arbejdsgiverne i Industrien over for dem, der beskæftige Arbejdere uden at være professionelle Arbejdsgivere, og det finder jeg ikke rigtigt.

Det ærede 4de Medlem for 9de Kreds (S. Jensen) var saa begejstret for Lovforslaget, at han ønskede det igennem uden Behandling i Udvalg. Det ærede Medlem indbrømmede dog, at det var uheldigt at Landbruget ikke var kommet med, men trøstede sig dog med, at der var 120,000 Arbejdere her i Landet, der vilde blive forsikrede herved. Ja, men naar der nu er 220,000, der staa uden for, tro saa ikke de Herrer, at en saadan Lov vil vække Utilfredshed, og absolut vil bidrage til, at Talen om, at Landbrugets Arbejdere drage ind til Købstæderne, vil komme til at lyde endnu stærkere, tilmed naar det ret gaar op for Arbejderne, hvilket Misforhold der bliver, naar nu de Arbejdere paa Landet, der ere beskæftigede ved Maskiner, ville blive asurerede og saa Erstatning ved Ulykkestilfælde, medens f. Eks. de Arbejdere, der skulle fodre og røgte Hingste, Tyre osv.